

ANADOLU'DA ANAHTAR

Türküsü vuruyor sipsinin
Suda titreyen yaprağa
Kurumuş ot kokusu
Gün ışığıyla dolanmakta.
Dikiyor bilge karıncalar
Elifini Yunus'un
Dip anlamıyla toprağa.
Anadolu'da bozkır
Bir gebe düşünceyle yanmakta

Ey mananın uslanmaz seyyahı!
Vücut ikliminin anahtarı
Gönül sandığında bulunmakta

Uğraştın açılmıyor
Birlikte deneyeceğin
Gönüldeşin aranmakta.

ARŞİV

kaybolmak edebiyata dâhil bulmamak sonra
güneşin rüzgârın gölgenin öptüğü karanlık
akşamın sayıkladığı nedir -lirik algı dışında
bir ağaçla başlaması her şeyin -trajihafıza

neden sorusunun mükemmel gölgesinde biraz
içimi bağladığım ip beynime vurduğum kilit
yağmuru vahiy gibi anbean durmadan içtim
apaçık bir şekilde üstelik ve şüphesiz

asit ve kuyu ne biçimsiz duruyor -kuyu için özür
denize fazla gelen damla gibimsi bir his
durup dururken pencereden düşen nedir
konuştüğümüz aynı olmasa da anladığımız bir

pusula neden hep iki yoldan üçüncüsüne dönük
Âlemlerin rabbi derken içteki yüzlerce ben'in
bütün bunların bir açıklaması olmalı sanırım
dökülen duvarın sıvası değil -yüzüm

ibadet yerlerinin tenhaliği: işittim ve isyan ettim
aynaların şaşkınlığını toprağı duysan anlayacaksın
tüm sessizlikler siyahtır eskimiş ellerle dokunsan
kapılar en az zaman kadar iyi müfessirlerdir

içimdeki zülfıkarla yine içimdeki ali'ye kıymak
bu ne kederdir -keder için özür dilemeyeceğim
uyumayı unutarak tıpkı yemeyi içmeyi bir diğerini
böylece bütün renkler kırmızıdır aslında hüseyin

geriye gidelim: allah birdir insanlar değil